

A Pokání:

❖ Když nás vybízí Duch svatý.

- V Lazarově domě Ježíš mluvil o důležitých otázkách, které jsou zásadní pro spásu. Ale Marta neposlouchala. Neměl jsem čas. Bylo tolik věcí, co dělat! (Lukáš 10,40-41).
- Stejně je to i u nás. Když jsme zhřešili a Duch svatý nás volá k pokání, Satan dbá na to, aby nás naplnil aktivitou, starostmi nebo jiným rozptýlením, které nám brání uvažovat o naší hříšné situaci a hledat odpuštění.
- Ale Bůh se nevzdává. Trvá na svém povolání (Ezechiel 33,11). Porovnejte naše hříchy se špinavými šaty (Izaiáš 64,6). Nabízí výměnu: naše špinavé oblečení za Jeho čisté šaty (Zachariáš 3,4), oblečení umyté krví Ježíše (Zjevení 7,14).

❖ Skutečné pokání.

- Co je to pokání? Jaký je rozdíl mezi pravým pokáním a předstíraným pokáním (2. list Korintským 7,10)?
- Když hřích přináší okamžité a nechtěné důsledky, vzniká pokání. Je to škoda, protože to, co jsme udělali, nedopadlo dobře. Kdyby nebyly žádné negativní důsledky, necítili bychom smutek nad svými činy. To NENÍ pravé pokání (jako tomu bylo v případě Jidáše).
- Když je samotný fakt, že jsme zhřešili, to, co nám způsobuje smutek a hlubokou touhu po odpuštění (ať už byly negativní důsledky, nebo ne), čelíme skutečnému pokání (jako tomu bylo u Petra).
- Když hřešíme, Duch svatý nás "roztrhá" a "zraňuje" hlubokým smutkem. Pokud reagujeme skutečným pokáním, Bůh nás uzdraví a odpouští nám naše hříchy (Ozeáš 6,1).

❖ Výzva k pokání.

- Jan Křtitel a Ježíš zahájili své působení stejným poselstvím, "Čiňte pokání" (Matouš 3,1-2; 4,17).
- Proč je pokání důležité? Bez něj není odpuštění hříchů (Skutky 2,38; 3,19). Jak tento proces probíhá?
 - (1) Skrze svou dobrotu nás Bůh volá k pokání (list Římanům 2,4)
 - (2) Reagujeme na Jeho volání
 - (a) S upřímnou bolestí za spáchané chyby
 - (b) S upřímným rozhodnutím vzdát se hříchu
 - (3) Bůh odpouští naše hříchy díky krvi, kterou Ježíš prolil na kříži (list Koloským 1,13-14)
- Všimněte si, že pokání a odpuštění by nás měly vždy vést k reformaci - ke změně postoje, která vede k tomu, že už nehřešíme (Jan 5,14).

B Odpuštění:

❖ Dostatečná milost.

- Nic Boha nenutí k odpuštění. Nemůžeme si to odpuštění zasloužit. Bůh nám uděluje odpuštění milostí; pro jeho nekonečnou lásku. Odpouští, protože je "dobrý a odpouštějící, a plný milosrdenství ke všem, kdo Tě volají" (Žalm 86,5; viz 2. Mojžíšova 34,6-7).
- Jeho láska ho vedla k tomu, že se dal na kříž a zaplatil dluh hříchu, který my nemůžeme splatit (list Efezským 2,4-5).
- Když vezmeme své hříchy k patě kříže, Ježíš nás osvobozuje od tíhy, která nás tíží (list Židům 12,1-2).

❖ Nejvzácnější oděv.

- Boží církev – a tedy každý její člen – je oděna do "jemného lnu, čistého a lesklého" a nemá "žádnou skvrnu ani záhyb ani nic podobného" (Zjevení 19,8; list Efezským 5,27).
- Tento jemný len je symbolem "spravedlivých skutků svatých" (Zjevení 19,8b). Ale tato spravedlnost není jejich, ale byla jim udělena Kristem (Zjevení 7,14).
- Když zhřešili, Adam a Eva zakrývali svou nahotu vlastními díly. Ale stále se považovali za nahé před Bohem (1. Mojžíšova 3,7-10). Oděv, který jim Bůh poskytl, byl symbolem "svatebního oděvu", který nám Kristus dává – Jeho dokonalé spravedlnosti, která zakrývá naše hříchy (1. Mojžíšova 3,21; Žalm 51,7-10).
- Nikdo nepůjde do nebe bez tohoto roucha (Matouš 22,1-14).